

Sygn. akt IV U 68/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 czerwca 2016 r. w S.

odwołania J. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 listopada 2015r. Nr (...)

w sprawie J. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem

w drodze z domu do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu J. H. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy od dnia 01 grudnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2016r.

Sygn. akt IV U 68/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 listopada 2015 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. H. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy od dnia 01.12.2015 r. wskazując, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 25 listopada 2015 r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. H. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy wskazując, że jego stan zdrowia nie uległ poprawie (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 3-4).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca J. H. dnia 12 października 2015 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy na dalszy okres (wniosek z dnia 12.10.2015 r. k. 67). Składając powyższy wniosek J. H. był w trakcie pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy, która przyznana mu została do 30 listopada 2015 r. na podstawie decyzji z dnia 18 maja 2015 r. wykonującej wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 14 listopada 2014 r. w sprawie IV U 436/14 (decyzja z dnia 18.05.2015 r. k. 66 akt organu rentowego). Ubezpieczony rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy pobiera od 30 kwietnia 1993 r. (decyzja z dn. 21.07.1993 r k. 24 akt rentowych za wnioskiem z dn. 08.03.1993 r.).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego z dnia 12.10.2015 r. organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 05.11.2015 r. ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 05.11.2015 r. k.69 akt organu rentowego).

Ubezpieczony wniósł sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, na skutek czego został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 25.11.2015 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 25.11.2015r. k.71 akt organu rentowego). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 30 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy J. H. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy (decyzja z 30.11.2015 r. k.72 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: neurologa, i ortopedy w opinii sporządzonej na zlecenie sądu stwierdził, że rozpoznane: podejrzenie uszkodzenia rdzenia na poziomie L1 – do dalszej diagnostyki i konsultacji neurochirurgicznej, stan po złamaniu kompresyjnym trzonu kręgu L1, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa piersiowego i lędźwiowo-krzyżowego w przebiegu wielopoziomowych zmian zwyrodnieniowo – dyskopatycznych skutkują dalszą częściową niezdolnością do pracy ubezpieczonego w okresie od 01.12.2015 r. do 31.12.2016 r. w związku z wypadkiem w drodze do pracy. Od czasu wypadku w drodze do pracy z dnia 9.11.1991 r. utrzymują się u ubezpieczonego przewlekłe dolegliwości bólowe kręgosłupa piersiowego i lędźwiowego z ograniczeniem ruchomości oraz z torem korzeniowym lewostronnym, parestezjami kończyny dolnej lewej. Z badania (...) odcinak lędźwiowego kręgosłupa wykonanego w dniu 23.11.2015 r. zobrazowano: rdzeń kręgowy na poziomie L1 ma nieco podwyższony sygnał w czasie T2-zależnym, obraz MR może odpowiadać zmianom pourazowym, trzon kręgu (...) ma obniżoną wysokość, jest klinowato zniekształcony, odłam tylny w niewielkim stopniu wpukła się do kanału kręgowego i modeluje rdzeń. W badaniu przedmiotowym zaś bieli stwierdzili: niewielkie pogłębienie kifozy kręgosłupa piersiowego i wygładzenie lordozy lędźwiowej, niewielkie ograniczenie ruchomości kręgosłupa L-S, PP=30 cm, bez objawów rozciągowych i bez objawów ubytkowych korzeniowych istotnych funkcjonalnie. Biegli wskazali, iż ze względu na podejrzenie pourazowej mielopatii na poziomie L1 wskazana jest dalsza diagnostyka i badania kontrolne. Wskazano również ze względu na powyższe ubezpieczony pozostaje nadal częściowo niezdolny do wykonywania pracy fizycznej w zawodzie murarz-tylnikarz odpowiadającej jego kwalifikacjom. Podejrzenie uszkodzenia rdzenia na poziomie L1 znacznie ogranicza zdolność ubezpieczonego do wykonywania ciężkiej pracy fizycznej, dźwigania, pracy w długotrwałej pozycji wymuszonej i pracy wymagającej chodzenia (opinia k. 10)

Ubezpieczony z zawodu jest murarzem-tylnikarzem i tylko w takim zawodzie pracował do dnia wypadku w drodze do pracy, ma podstawowe wykształcenie (okoliczności niesporne).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy J. H. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej;

Zgodnie zaś z art. 17 ust. 1 wymienionej ustawy przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Przepis art. 17 ust. 2 stanowi zaś, że świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje w dalszym ciągu częściowa niezdolność do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy ortopedy i neurologa dała podstawy do stwierdzenia, że wnioskodawca jest nadal częściowo okresowo niezdolny do pracy od 1 grudnia 2015 r. do 31 grudnia 2016 r. Biegli lekarze po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie oraz zbadaniu wnioskodawcy stwierdzili u J. H. podejrzenie uszkodzenia rdzenia na poziomie L1 – do dalszej diagnostyki i konsultacji neurochirurgicznej, stan po złamaniu kompresyjnym trzonu kręgu L1, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa piersiowego i lędźwiowo-krzyżowego w przebiegu wielopoziomowych zmian zwyrodnieniowo – dyskopatycznych, które skutkują dalszą jego częściową niezdolnością do pracy w okresie od 01.12.2015 r. do 31.12.2016 r., która pozostaje w związku z wypadkiem w drodze do pracy. Stwierdzili, iż podejrzenie uszkodzenia rdzenia na poziomie L1 wynikające z aktualnego badania (...) kręgosłupa lędźwiowego z 23.11.2015 r. ogranicza zdolność ubezpieczonego do ciężkiej pracy fizycznej, dźwigania, co czyni ubezpieczonego nadal częściowo niezdolnym do pracy w wyuczonym zawodzie murarz-tylnkarz. Biegli stwierdzili również, że stwierdzona częściowa niezdolność do pracy powstała w związku z wypadkiem w drodze do pracy.

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniami. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyście uzasadniona. Ponadto przedmiotowa opinia nie została również skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron procesu. Zastrzeżenia organu rentowego zgłoszone do opinii głównej (k.19) nie zawierają zarzutów, które mogłyby podważać prawidłowość opinii. Należy wskazać, że skoro ubezpieczony do dnia wypadku pracował w charakterze murarza-tylnkarza to należy uznać, że ubezpieczony mimo braku wykształcenia zdobył praktyczne kwalifikacje do jego wykonywania. Trudno zatem podzielić stanowisko organu rentowego, że może wykonywać ten zawód mając zobrazowane w badaniu (...) kręgosłupa lędźwiowego podejrzenie pourazowego uszkodzenia rdzenia kręgowego na poziomie L1. W takiej sytuacji ciężka praca fizyczna w zawodzie murarz – tynkarz mogłaby znacznie jeszcze pogorszyć stan zdrowia ubezpieczonego, a nawet doprowadzić do jego trwałego inwalidztwa. Sąd nie podzielił zastrzeżeń organu rentowego zgłoszonych do opinii i oddalił wnioski o dopuszczenie dowodu z nowego zespołu biegłych tych samych specjalizacji.

Stwierdzona u ubezpieczonego częściowa okresowa niezdolność do pracy trwa nadal od 01.12.2015 r. i wskazano przewidywany termin jej trwania do 31.12.2016 r. Spełnione zostały również pozostałe przesłanki nabycia renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy, co nie było kwestionowane przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że wnioskodawcy przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 grudnia 2015 r. do 31 grudnia 2016 r. w związku z wypadkiem w drodze do pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.